

Szalai Béla 1940. március 30-án született Budapesten és 86 évesen, 2026. április 22-én fejezte be földi útját.

A Pannonhalmi Bencés Gimnáziumban érettségizett, kitűnő érettségi bizonyítványa és nyelvismeretei ellenére nem vették föl egyetemre. Szakmát tanult, nyomdász kéziszedő szakmusként kezdett dolgozni, majd az Út-, Vasúttervező Vállalatnál helyezkedett el és – munka mellett – 1969-ben építőmérnöki diplomát szerzett a Budapesti Műszaki Egyetemen. 1970-től a Közlekedési és Postaügyi Minisztérium Közúti Főosztályán dolgozott. 1975–76-ban az International Road Federation ösztöndíjasaként a Purdue University-n szerzett közlekedésszervező szakképesítést. A közúti forgalomtechnika és a közlekedésbiztonság terén kimagasló eredmények fűződnek a nevéhez. 1991-től nagy megtiszteltetés volt számomra közvetlen munkatársaként együtt dolgozni vele. Engedjék meg, hogy egy – Szent Benedek reguláját szem előtt tartott – 1991-es „hatszámjegyű” minisztériumi rendelkezését megemlítsen. A közlekedésben résztvevő emberek, az utak és környezetük védelme érdekében 48 pontban fogalmazott meg elvárásokat, ezt követően úgy hivatkozott rá, hogy nem engedünk a 48-ból...

Egész pályafutását – 2003-as nyugdíjba meneteléig – a közlekedésért felelős minisztériumban töltötte. A Közúti főosztály vezetőhelyetteseként, később vezetőjeként, megbízott helyettes államtitkárként, az M5-ös autópálya építésének, majd az esztergomi Mária Valéria híd újjáépítésének miniszteri biztosaként is tevékenykedett. Szent II. János Pál pápa mindkét magyarországi látogatásának minisztériumi fő szervezője volt. Szakmai tudásával, emberi magatartásával méltán vívta ki munkatársai és az egész közutas szakma megbecsülését.

Aktívan részt vett az AIPCR/PIARC (Útügyi Világszövetség) munkájában, amelynek 1990-től magyarországi Első Delegátusa, majd szavazati joggal rendelkező tiszteletbeli tagja volt. Számos szakmai publikációja jelent meg a különböző hazai és nemzetközi folyóiratokban.

1988–89-ben egyike volt az újra alapított Bencés Diákszövetség létrehozóinak. Alapító tagja volt a 2001-ben létrehozott Magyar Forgalomtechnikusok Alapítványának.

Magyarország és a közlekedési szakma számos díjjal és kitüntetéssel ismerte el érdemeit.

1991-ben a Magyar Érdemrend Lovagkeresztjét, 1996-ban a Köztársasági Elnök Aranyérmét, 2003-ban a Magyar Örökség és Európa Egyesület Magyar Örökség Díját, 2004-ben a Magyar Érdemrend Tisztikeresztjét, 2010-ben a közlekedésért felelős miniszter által adható legmagasabb elismerést a Baross Gábor Díjat, ugyanebben az évben Az Év Forgalmásza szakmai elismerést, 2020-ban pedig a Magyar Érdemrend középkereszt polgári tagozata kitüntetését kapta meg.

Jóisten adjon örök nyugodalmat Bélának!

Holnapy László